

РЕШЕНИЕ

№ 21935

гр. София, 25.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева

Мая Сукнарова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4392** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура” (АПИ) към Министерството на регионалното развитие и благоустройството (МРРБ), подадена чрез упълномощения процесуален представител юрк. Д. Д., срещу решение № 688 от 20.02.2025 г., постановено по АНД № 6249/2024 г. от Софийски районен съд, 8-и състав. С него е отменен електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] на АПИ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата (ЗП), с който на „Мико - Д“ ООД с ЕИК[ЕИК] на основание чл.187а, ал.2, т.3 във вр. с чл.179, ал.3б от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2500 лв. за нарушение по чл.102, ал.2 от ЗДвП във вр. с чл.10, ал.1, т.2 от ЗП. С жалбата се твърди, че решението е неправилно поради нарушение на ЗДвП. Иска се отмяната му и произнасяне по същество, при което оспореният ЕФ да бъде потвърден. Ответникът – „Мико - Д“ ООД, представляван от адв. Т., в съдебно заседание оспорва касационната жалба и моли решението на Софийски районен съд като правилно да бъде потвърдено.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата. Счита, че обжалваното решение като правилно следва да бъде потвърдено.

Настоящият 14-и касационен състав на Административен съд – София град намира касационната

жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По делото е установена следната фактическа обстановка.

На 17.06.2021 г. в 17:46 ч. е установено нарушение № C5D05DA7B7F4890E05321F160AA977 с ППС товарен автомобил МАН ТГА, с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 32000, брой оси 4, екологична категория евро 3, без ремарке за движение по път А-6 км 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП, тъй като няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Нарушението е установено с устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП.

За идентифициране субекта на отговорност електронната система за събиране на пътни такси генерира автоматично данни за собственици и притежатели на ППС, вследствие на което било установено, че собственик на заснетото превозно средство е „Мико - Д“ ООД.

Поради това на юридическото лице бил издаден процесният електронен фиш № [ЕГН], с който на основание чл.187а, ал.2, т.3 във вр. с ал.3 във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лв., за извършено нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП във вр. с чл.10, ал.1, т.2 от ЗП.

С обжалваното решение Софийски районен съд (СРС) е отменил обжалвания ЕФ, като за да постанови този резултат, е приел, че не е спазена процедурата, предвидена в закона за ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството, тъй като за извършеното нарушение нямало процесуална възможност да се издават електронни фишове. Според съда, издаването на електронен фиш при условията на чл.189ж от ЗДвП било недопустимо, като нарушението следвало да се санкционира като първо бъде съставен акт за установяване на административно нарушение, а в последствие – наказателно постановление. Недопустимо било да се извлича волята на законодателя по тълкувателен път чрез разширително тълкуване на нормата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП.

На следващо място съдът е приел, че е налице и друго съществено нарушение, а именно, че липсва описание на фактите, очертаващи елементи от обективната страна на твърдяното нарушение, тъй като не бил посочен размерът на дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП, не било посочено как същата е изчислена и по този начин била осуетена възможността на субекта на отговорност да организира защитата си. Приел е също, че в ЕФ нямало данни за изминатото разстояние, за тол сегментите, в които ППС е навлязло, както и за това какъв е сборът на изчисленията за съответните тол сегменти такси. Съдът е изложил мотиви, че доколкото в електронния фиш се правело позоваване на чл.10, ал.1, т.2 от ЗП и се твърдяло, че не е заплатена именно тази такса, то във фиша следвало точно и ясно да бъдат описани горепосочените обстоятелства. В заключение съдът е обосновал извод, че липсата на конкретно посочване на размера на дължимата тол такса за конкретното ППС с ясно описание на начина на формирането ѝ на свой ред ограничавало правото на жалбоподателя да разбере в пълнота фактическите предели на вмененото му нарушение, като узнае какъв размер на такса не е заплатил и защо се приема, че дължи такса именно в този размер.

Така постановеното решение е правилно като краен резултат като съдът не споделя първия извод на районния съд относно реда за ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя. Според настоящия съдебен състав, при издаването на ЕФ АПИ правилно е квалифицирала нарушението, както и нормативните основания за налагане на имуществена

санкция.

Действително разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП препраща единствено към чл.179, ал.3 от ЗДвП, но при систематичното ѝ тълкуване следва да се приеме, че препращането включва и чл.179, ал.3б от ЗДвП. Това заключение се подкрепя от чл.189ж, ал.7от ЗДвП, съгласно който по отношение на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3-3б се прилагат разпоредбите на чл.189, ал.10. Същият извод следва и от чл.189ж, ал.1 от ЗДвП, който препраща към чл.167а, ал.3 от ЗДвП, който от своя страна също препраща към чл.179, ал.3-3в от ЗДвП. Със същото препращане по отношение издаването на ЕФ е и чл.167а, ал.4 от ЗДвП.

От така изложеното е видна волята на законодателя административнонаказващият орган да може да издава ЕФ и на основание чл.179, ал.3б от ЗДвП, като процедурата за издаване на ЕФ вместо АУАН и НП е просто правна възможност, а не задължение, чието неизпълнение да води до съществено процесуално нарушение и незаконосъобразност на издадения ЕФ. Наличната в чл.189ж, ал.1 от ЗДвП непълнота касае единствено процесуалните правила, а при приравняването на ЕФ към АУАН и НП по отношение на правното му действие не съществува и риск от ограничаване правото на защита на адресатите на нормата, защото ЕФ се обжалва по същия начин, както едно НП. С оглед гореизложеното, настоящият състав не намира за нарушено правилото на чл.46, ал.3 от Закона за нормативните актове, който забранява обосноваването на наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез разширително тълкуване при непълнота или неяснота на съществуващата правна уредба.

Правилни са обаче констатациите на съда относно липсата на посочени данни относно конкретно изминатото разстояние и тол сегментите, в които процесното ППС е преминало, съответно не е ясно как е определен размерът на дължимата пътна такса.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение по чл.102, ал.2 във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл.10б, ал.3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП. Според чл.139, ал.5 от ЗДвП, движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл.10, ал.1 от ЗП.

Съгласно чл.102, ал.2 от ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 от ЗП, според категорията на ППС. В разпоредбата на чл.10, ал.1, т.2 от ЗП е предвидено заплащането на такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл.10б, ал.3; заплащането на тол таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

В случая от оспорения ЕФ по никакъв начин не може да се установи какво точно разстояние и коя точно част от път А-6 км 50+427 е изминато от процесното ППС, отделните тол сегменти, в които това ППС е навлязло, за да може да се изчисли изминатото разстояние, съответно за да се установи сбора на изчислените за съответните тол сегменти, за да се изчислят дължимите такси.

По изложените съображения решението като правилно като краен резултат следва да бъде

оставено в сила.

При този изход на спора в полза на ответника следва да бъдат присъдени съдебни разноси, но тъй като такива не се претендират, съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, изр.1, пр.1 от АПК, Административен съд - София град, 14-и касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 688 от 20.02.2025 г., постановено по АНД № 6249/2024 г. от Софийски районен съд, 8-и състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: